

udtale de Grunde, der have gjort, at jeg hverken har kunnet slutte mig til Udkastet eller til Fleertallet. Udkastet erkjender i sin § 1 det franske Vægtsystems Fortrinlighed, idet det lægger de franske Grammer til Grund og gjør vort Pund ligt med 500 franske Grammer. Jeg skal være enig med den ærede Ordfører i, at vi komme lettere deraf, dersom vi havde samme Vægteenhed som Frankrig, naar vi havde Kilogrammer til Enhed istedetfor Pundet og kunde lægge 1000 Grammer til Grund for vor Inddeling; men saa burde vi følge det franske System videre og fastholde Tdelingsystemet bestandig nedad, saa langt som man ansaar nødvendig. Udkastets § 2 handler kun om Centner, og imod min Overbeviisning er jeg gaaet ind paa en Benævnelse for en Vægtstørrelse af 100 Pd. Grunden dertil er tillige Grunden, hvorfor jeg har foreslaaet en Vægtstørrelse mellem Centner og Pund. Det jeg har mod Centnerbenævnelsen er, at jeg troer, at den er overflødig. Det vil være ligesaa let at tale om en hvilken som helst Sum af Vægt, udtrykt i Pund, som om en hvilken som helst Sum af Mønt, udtrykt i Rigsdaler; ligesaa let at sige, saa og saa mange Tusinde og Millioner Pund, som saa og saa mange Tusinde og Millioner Rigsdaler. Jeg har imidlertid i Betragtning af, at denne Benævnelse benyttes ved Jernbaner, Fragter osv., ikke her troet at burde adskille mig fra Udkastet og Udvalgets Fleertal. Men naar man skal have Centneret, er det efter min Overbeviisning nødvendigt at faae en Vægtstørrelse mellem dette og Pundet. Jeg vil senere nærmere komme til at omtale dette. Lovforslaget gaar derefter i dets § 3 over til at inndele Pundet i 100 Dvint, og dermed er hele det foreslaaede Vægtsystem sær- digt; thi en Decimalbrøddeling er ingen Inddeling; det er Noget, man kan hjælpe sig med ved Beregningen; men det er ganske vist uhenigtsmæssigt at opstille en saadan som en Inddeling i et Vægtsystem. Jeg antager nu,

at man ved Ordningen af Vægtforholdene vil tage særdeles Hensyn, ikke alene til de Handelende (Kjøbmænd) og Regnemestere, der ere vant til at bevæge sig med Lethed i forskellige Talstørrelser, men ogsaa og navnlig til — om jeg saa maa sige — Smaafolk, der meest benytte den mindre Vægtinddeling; disse holde ikke af hverken at udtrykke sig i mange Tal eller have med Brøker at bestille. Jeg vil bede Dem om at tænke Dem ind i en Stilling, som jeg i mange Aar har været i, i en Detailforretning, i en Boutik. Der vil man næsten al- drig, naar det gjælder om større Partier, høre forlange saa og saa mange Pund; men man vil høre Benævnelsen Rispund. De vil altid høre et Rispund Kaffe, Sukker, Fless, Smør osv., og vil smaa opgives Vægten 96 Pd., saa vil De ofte høre Spørgsmaalet: hvormeget er det? er det ikke 6 Rispund? Denne Mellemvægt har altsaa ingenlunde vist sig overflødig; i praktisk Brug have Folk tvertimod i høi Grad tilegnet sig den. Derfor vil jeg ikke sige, at den ikke kan udryddes; men jeg seer ikke, hvorfor man ikke skulde bibeholde den, naar det kan stee uden at besværliggjøre det nye Vægtsystems Indførelse. Jeg har til- ladt mig at foreslaae Benævnelsen „Steen“ istedetfor Rispund, det er en ganske almindelig Vægtbenævnelse i Sverrig, Tydskland, Holland og England. Jeg skulde imidlertid, som jeg i Betænkningen har udtalt, hellere foreslaae at beholde de ældre Benævnelser med den lille Tilføining af „ny“, imod at denne Tilføining saa senere kunde bortfalde, og det fordi jeg troer, at man lettere vænner sig til kun at forandre Begrebet om Størrelsen af den til- vante Benævnelse end til saavel ganske nye Begreber som Benævnelser for disse. Jeg troer imod Udkastets Motiver slet ikke, at det vil være saa urigtigt at bibeholde de ældre Be- nævnelser, og jeg har i denne Anskuelse egent- lig Medhold i det forelagte Udkast samt i Fleer- tallets Forslag.